

BOLI SME NA KONGRESE V AMSTERDAME...

V dňoch 18.–22. augusta 1968 konal sa XVI. medzinárodný kongres aplikovanej psychológie v Amsterdame. IAAP (International Association of Applied Psychology) zahájila svoju kongresovú činnosť r. 1920 I. sjazdom, ktorý sa konal v Ženeve a na ktorom sa zúčastnilo 17 psychológov z ôsmich štátov. Počet účastníkov na ďalších sjazdoch mal stále progresívny trend a VIII. kongres konaný v Prahe v r. 1934 už zaznamenal 308 účastníkov zo šestnástich krajín. XVI. medzinárodný kongres v Amsterdame dosiahol doteraz najväčší počet účastníkov a to vyše 1300 zo 44 štátov. Z približne 40 psychológov z ČSSR sa aktívne zúčastnili štyria. Budúci kongres sa naplánuje na rok 1971 a má sa konať v dňoch 25.–30. júla v meste Liége v Belgicku.

Vynikajúcim usporiadateľom kongresu bol „Nederlands Instituut van Psychologen“ pod predsedníctvom H. R. Wijngaardena a J. Th. Snijdera, ktorý spolu s M. S. Vitelesom z Filadelfie, predsedom IAAP, mali úvodné prejavy na slávnostnom zahájení kongresu v modernej kongresovej budove večer 18. augusta. Ústrednou témou kongresu bola „Interakcia teórie a praxe v psychológii“, téma, ktorá zahrňuje prakticky všetky existujúce oblasti. Hoci oficiálnymi jazykmi boli angličtina, francúzština a nemčina, väčšina referátov odznela v angličtine. Boli však zabezpečené simultánne preklady na všetkých plenárnych zasadaniach a na mnohých sympóziách.

Okrem troch hlavných referátov na plenárnych zasadaniach boli usporiadané sympóziá a tématické krúžky (paper sessions), ktoré prebiehali paralelne po celý deň. Na sympóziách medzinárodne uznávaný, eminentný expert podal vyčerpávajúcu správu a prehľad o určitom probléme, potom nasledovali vopred prihlásené diskusné príspevky pod vedením vedúceho diskusie. Denne sa konalo päť sympózií. Na tématických zasadaniach informačné referáty boli roztriedené podľa jednotlivých tématických okruhov a vynikajúci špecialisti informovali o svojich stanoviskách k nim. Denne bolo asi 6–10 „paper sessions“, na ktorých odznelo priemerne 7 referátov doplnených filmami.

Jeden deň sa venoval exkurziám pracovných skupín, ktoré boli voliteľné a mali charakter seminárov. Navštívilo sa celkove asi 40 rôznych psychologických pracovísk, laboratórií, výskumných ústavov, kliník a iných zdravotníckych zariadení v samom Amsterdame ako i v iných univerzitných mestách – Groningen, Leyden, Utrecht, Nijmegen v Rotterdame a v Hágu. Pracovníci príslušných inštitúcií informovali účastníkov o svojej činnosti a problémoch, ktoré riešia na pracovisku.

V stručnej správe je možné iba vymenovať otázky a tématické okruhy, ktorými sa zaoberali referáty:

Neuropsychológia ako veda, Socio-emocionálne problémy vo vývojevých krajinách; Etické problémy aplikácie psychológie; Otázky sociálnej psychológie, vývinovej psychológie, psychodiagnostiky, ergonómiky, klinickej psychológie, metodológie; Príspevky experimentálnej psychológie ku klinickej psychológii; Modely rozhodovania v aplikovanej psycho-

lógii; Kultúrna deprivácia; Učenie reči; Aplikácia teórie učenia na terapiu; Vyučovanie pomocou komputero; Výskum vo výbere a rozmiestňovaní personálu; Experimentálny prístup organizácii; Nový vývoj v teórii testov; Zmena postojov pomocou masových prostriedkov; Práca a únava; Postupy merania a vyhodnocovania na zlepšenie učenia študenta; Zlepšenie postojov k práci participáciou; Psychológia a sociálna zmena vo vývojových krajinách; Poradenstvo za pomoci komputero; Meranie priebehu a výsledku v psychoterapii; Psychofyziologické merania: stres; Ciele, programy a hodnotenia vo výchove; Vplyv formálnej organizácie ľudského správania v pracovnej situácii; Príspevky klinickej psychológie k duševnému zdraviu; Meranie kreativity; Ľudská výkonnosť v nepretržitej práci; Medzikultúrne štúdie; Trestanie ako metóda usmerňovania; Testovanie vo veľkom meradle; Aktuálne problémy adoloscetov; Neuropsychológia pri diagnostikovaní lokálnych mozgových poranení; Technologické upotrebenie; Dôsledky a výsledky učenia senzitivity; Socio-psychologické problémy výchovy; Výsledky medzikultúrneho výskumu správania vedúceho pracovníka prostredníctvom organizovaných simulácií; Predikácia výkonnosti v priemysle.

Organizátori kongresu zhromaždili celý materiál do približne 700-stránkového zväzku, ktorý mal byť vytláčený koncom minulého roku a ktorý možno získať od vydavateľstva Swets Zeitlinger, Keizersgracht 471, Amsterdam, Holland. Na tomto mieste by sa žiadalo spomenúť, že to isté vydavateľstvo usporiadalo v kongresovej budove stálu výstavu kníh, časopisov a iných odborných publikácií, psychodiagnostických pomôcok ako i laboratórnych zariadení a prístrojov.

K najnavštevnejšej prednáške nesporne patril prejav A. L. Luriju z Moskvy, prednesený v prvý deň kongresu, na tému „Neuropsychológia ako veda“. Prednášateľ upútal nielen obsahom, ale i svojím spontánnym humorom a temperamentom si získal sympatie u všetkých.

Nie je možné nezmieniť sa aj o podujatiach neodborného charakteru usporiadaných v rámci kongresu ako jeho organickej súčasť. Nemalý význam mali kuloárové diskusie, či už na neformálnom posedení v kongresovej budove, prestávke pre účastníkov zjazdu usporiadaného koncertu Concertgebouw-orchestra, či na recepcii v Rijksmuseum, či v člne na okružnej plavbe cez nočný Amsterdam po nespočetných kanáloch s kúzelnou, svojráznou architektúrou, čistučkými domovými fasádami (ako keby ich boli deň pred našim príchodom šampónom umývali), s typickou prístavnou štvrťou, veternými mlyni a nádhernými kvetmi.

Vrcholným zážitkom však bol ohlas účastníkov na záverečnú reč prezidenta kongresu, v ktorej povedal: „...nemôžem nevyjadriť sympatiu československému ľudu...“ (Účastníci reagovali spontánnym povstaním a dlhotrvajúcim potleskom.)

Napokon považujem za nevyhnutné konštatovať, že tradičná pohostinnosť štátu, kde sa kongres konal, ešte vyvrcholila v dňoch po kongrese, keď sme boli nútení „predĺžiť si“ pobyt v Amsterdame pre známe udalosti v ČSSR. I za to patrí usporiadateľom naša úprimná vďaka.

M. K.